

N:o 90.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 maj 1895.

— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående kontroll å tillverkningen af och handel med margarinost.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtanden n:is 7 och 30.)
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 7.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen gjord framställning har anförts, huru som tillverkningen och försäljningen af s. k. margarinost alldeles icke syntes beröras af margarinlagens bestämmelser, ehuru nämnda vara vore en produkt, som förhölle sig till af enbart mjölk tillverkad ost nästan som margarin förhåller sig till natursmör. För vår mejerihandterings sunda utveckling syntes därför betydande skäl vara för handen, att äfven vissa lagbestämmelser utfärdades rörande kontroll å tillverkningen samt handeln med margarinost, synnerligen som ett uraktlåtande häraf kunde hafva ganska menlig inverkan på utvecklingen af vår ostexport, samt att vissa garantier borde finnas för att den, som vid inköp tror sig erhålla naturlig ost, icke i stället erhåller en i viss mån förfalskad vara.

Riksdagen har med afseende på den s. k. margarinosten inhemtat, att den visserligen för närvarande med anledning af tryckta ostpris fabriceras till betydligt mindre qvantitet än för ett eller annat år sedan; men att vid de omkring 12 mejerier, som sysselsätta sig med ostens framställande, tillverkningen dock uppgår till 1,500 à 2,000 kilogram

dagligen. Osten beredes på det sättet, att oleomargarin i smält och ytterst fint fördeladt tillstånd genom emulсор jemnt fördelas i separerad mjölk, hvarefter denna ystas. Den sålunda framställda osten, som är genom god smak och större halt af näringsämnen betydligt öfverlägsnen af separerad mjölk, säljes under olika namn, men endast undantagsvis under det, som hittills ansetts bära tillkomma densamma, nemligen margarinost. Vid mejeristmötet i Stockholm 1894 framhölls äfven allmänt önskvärdheten deraf, att i lag påbjödes, det ost, hvari margarin ingår som beståndsdel, må benämnas margarinost och märkas med tydlig stämpel, som angifver dess ursprung.

Riksdagen håller jemväl före, att margarinosten, alldeles som margarinost, i handeln bör bära sitt rätta namn, och detta så mycket mer, som dess exporterande till utlandet och försäljande derstädes som naturost skulle kunna komma att skadligt inverka på vår export af sistnämnda vara. Margarinostens försäljande under sitt rätta namn torde ej heller, åtminstone i längden, menligt inverka på dess handelsvärde, då dess verkliga värde till följd af välsmaklighet och halt af näringsämnen är väsentligt större än skummjölksostens.

Med anledning häraf och då det ej bör vara med stora svårigheter förenadt att uti ifrågavarande afseende införa en tillfredsställande kontroll, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville besluta sådant tillägg till förordningen af den 11 oktober 1889 angående kontroll å tillverkning af margarin och handel dermed, att lämplig kontroll äfven å tillverkning af och handel med margarinost vinnes.

Stockholm den 16 maj 1895.

Med undersätlig vördnad.